

Sygn. akt VI ACa 79/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Małgorzata Kuracka (spr.)

Sędziowie: SA Jacek Sadowski

SO del. Tomasz Gal

Protokolant: stażysta Martyna Arcon

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2018r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa D. N.

przeciwko Bankowi (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 13 października 2016 r.

sygn. akt XXV C 147/14

I. oddala apelację;

II. zasądza od Banku (...) S.A. w W. na rzecz D. N. kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) powiększoną o należny podatek od VAT tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego udzielonego powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

VI ACa 79/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 lipca 2013 roku powód D. N. wniósł o zasądzenie od pozwanego Banku (...) S. A. z siedzibą w W. kwoty 254.770,79 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 20 stycznia 2011 roku do dnia zapłaty tytułem zwrotu korzyści majątkowej uzyskanej bez podstawy prawnej.

W motywach uzasadnienia podniesiono, iż pozwany bank na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...), który został pozbawiony wykonalności wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 stycznia 2013 roku, sygn. akt I ACa 798/12 wyegzekwował kwotę 254.770,79 zł. Wskazano, iż od dłużnika powoda – Nadleśnictwa O. wyegzekwowano kwotę łączną 261.849,43 zł, przy czym kwota ta została wyegzekwowana w postępowaniach egzekucyjnych prowadzonych przez Komornika J. K. w sprawach o sygn. Km 662/00 i Km 30/02. Egzekucja zaś w oparciu o ww. pozbawiony wykonalności bankowy tytuł egzekucyjny była prowadzona pod sygn. Km 30/02, na poczet

należności egzekwowanej w postępowaniu KM 662/00 została wyegzekwowana kwota 7.078,64 zł., co powoduje, że na poczet zobowiązania wynikającego z uchylonego bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) wyegzekwowano kwotę 254.770,79 zł (261.849,43 zł – 7.078,64 zł).

Pozwany bank wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniesiono, iż oprócz postępowania egzekucyjnego prowadzonego w oparciu o przedmiotowy bankowy tytuł egzekucyjny przeciwko powodowi, jako dłużnikowi banku toczyły się również inne postępowania egzekucyjne w oparciu o inne tytuły wykonawcze. Wskazano również iż w oparciu o przedmiotowy bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) wyegzekwowano od powoda kwotę 75 202,17 zł, a wobec pozbawienia jego wykonalności mocą wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16.01.2013r., bank dokonał potrącenia wyegzekwowanej kwoty z innym wymagalnym zobowiązaniem powoda wobec banku, a wynikającym z prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 24.10.2000r. sygn. akt I Nc 6/00.

Wyrokiem z dnia 13 października 2016 roku Sąd Okręgowy w Warszawie w pkt I zasądził od pozwanego banku na rzecz powoda kwotę 75.202,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 21 maja 2013 roku do dnia zapłaty; w pkt II oddalił powództwo w pozostałym zakresie; w pkt III zasądził od powoda na rzecz banku kwotę 5.086 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego; w pkt IV nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa od D. N. z zasądzonego roszczenia kwotę 8.978 zł tytułem opłaty stosunkowej od pozwu w zakresie oddalonego powództwa; w pkt V nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego banku kwotę 3.761 zł tytułem opłaty stosunkowej od pozwu w zakresie uwzględnionego powództwa; w pkt VI orzekł o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych:

Powód D. N. był poręczycielem kredytu udzielonego L. N. na podstawie umowy zawartej z Bankiem (...) SA w dniu 05.03.1997 r. w kwocie 210.000 zł. Z uwagi na brak spłaty zobowiązania Bank (...) SA wystawił bankowe tytuły egzekucyjne zarówno przeciwko kredytobiorcy L. N. jak i poręczycielom, m.in. D. N. i uzyskawszy klauzule wykonalności wszczął postępowania egzekucyjne. Zobowiązanie powoda z tytułu poręczenia objęte zostało bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...) z dnia 02.03.2000 r. opatrzonym klauzulą wykonalności. W oparciu o przedmiotowy tytuł wykonawczy Bank (...) SA prowadził egzekucję przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Sandomierzu o sygnaturze akt Km 30/02, w toku którego Komornik przekazał pozwanemu bankowi kwotę 75.202,17 zł w następujących kwotach:

- 12.298,91 zł. w dniu 24.05.2011 r.,
- 30.151,78 zł. w dniu 01.06.2011 r.,
- 4.562,66 zł. w dniu 22.07.2011 r.,
- 4.552,10 zł. w dniu 04.08.2011 r.,
- 8.392,29 zł. w dniu 30.08.2011 r.,
- 3.095,03 zł. w dniu 22.09.2011 r.,
- 6.160,90 zł. w dniu 24.10.2011 r.,
- 5.988,50 zł. w dniu 24.11.2011 r.

Oprócz ww. postępowania egzekucyjnego pozwany Bank prowadził postępowania egzekucyjne przeciwko powodowi D. N. z tytułu innych zobowiązań i w oparciu o inne prawomocne tytuły wykonawcze niż bankowy tytuł egzekucyjny nr (...).

Zobowiązania powoda D. N. wynikają z następujących czynności bankowych:

1. z tytułu Umowy nr (...) o kredyt złotowy na zakup rzeczowych środków do produkcji rolnej z dnia 18.11.1998 r. , którego wierzytelność objęta została nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w Opatowie z dnia 14.03.2000r. sygn. akt I Nc 17/00 i prowadzone jest postępowanie egzekucyjne przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Sandomierzu o sygnaturze akt **KM 662/00**. Z tytułu przedmiotowej egzekucji pozwany Bank uzyskał w 2011 r. kwotę 12.415,62 zł. (nakaz zapłaty k. 70, karta rozliczeniowa akt komorniczych KM 662/00)

2. z tytułu Umowy nr (...) o kredyt krótkoterminowy z dnia 09.10.1998 r., którego wierzytelność objęta została nakazem zapłaty Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 24.10.2000 r. sygn. akt I Nc 6/00 i prowadzone jest postępowanie egzekucyjne przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Sandomierzu o sygn. akt **KM 1041/00**. Z tytułu przedmiotowej egzekucji pozwany Bank uzyskał w 2011 r. kwotę 11.005,09 zł (nakaz zapłaty k. 71, karta rozliczeniowa akt komorniczych KM 1041/00)

3. z tytułu Umowy nr (...) o pożyczkę gotówkową z dnia 24.10.1997r., której wierzytelność została objęta bankowym tytułem wykonawczym nr (...) z dnia 07.01.2000r. wraz z nadaną klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 03.03.2000r. sygn. akt I Co 35/00 i prowadzone jest postępowanie egzekucyjne przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Sandomierzu o sygn. akt **KM 260/00**. Z tytułu przedmiotowej egzekucji pozwany Bank uzyskał w 2011 r. kwotę 3.137,41 zł.(postanowienie z dnia 03.03.2000r. sygn. akt I Co 35/00 k. 72, (...) k. 73, karta rozliczeniowa akt komorniczych KM 260/00)

4. z tytułu Umowy w ramach linii MR o kredyt na urządzenie gospodarstwa rolnego przez osoby , które nie przekroczyły 40 roku życia z dnia 01.08.1996r., której wierzytelność została objęta bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...) z dnia 20.12.2000r. wraz z nadaną klauzulą wykonalności postanowienie Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 14.11.2001r. sygn. akt I Co 652/01 i prowadzone jest postępowanie egzekucyjne przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Sandomierzu o sygn. akt **KM 27/02** . Z tytułu przedmiotowej egzekucji pozwany Bank uzyskał w 2011 r. kwotę 121.587,89 zł. (postanowienie z 14.11.2001r. sygn. akt I Co 652/01 k. 76, (...) k. 74).

Komornik Sądowy prowadząc ww. postępowania egzekucyjne zajął wierzytelności powoda jakie przysługiwały mu względem Nadleśnictwa O.. Kwoty uzyskanie w ramach tego zajęcia były dzielone pomiędzy wszystkie postępowania egzekucyjne, jakie toczyły się względem powoda z wniosku pozwanego banku. Nadleśnictwo dokonując wpłat na konto Komornika w związku z zajęciem wierzytelności powoda w tytule wpłat podawało sygn. Km 622/00 i 30/02, zaś Komornik już indywidualnie dokonywał rozdzielenia dokonanych wpłat na wszystkie toczące się postępowania z wniosku pozwanego banku przeciwko dłużnikowi D. N..

Sąd uznał zatem za nieuprawnione twierdzenie strony powodowej jakoby w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym pod sygn. akt Km 30/02 została wyegzekwowana kwota 254.770,79 zł. Powtórzył, iż kwoty uzyskane w ramach zajęcia wierzytelności powoda od Nadleśnictwa były rozdzielane na wszystkie postępowania egzekucyjne z wniosku pozwanego banku, do czego Komornik był uprawniony. To w jaki sposób Komornik dokonywał rozdzielenia wyegzekwowanych kwot w ramach zajęcia wierzytelności powoda od Nadleśnictwa O. w sposób czytelny i jasny wynika z dołączonych do akt niniejszej sprawy akt komorniczych. Dlatego też Sąd oddalił wnioski w zakresie dowodu z zeznań Komornika Sądowego uznając, iż okoliczności na jakie miałyby zeznawać wynikają wprost z dołączonych akt egzekucyjnych.

Sąd następnie ustalił, iż wyrokiem z dnia 16 stycznia 2013 roku Sąd Apelacyjny w Krakowie, sygn. akt I ACa 798/12 pozbawił w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...), wystawionego przez pozwany Bank przeciwko powodowi opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 12.11.2001r. w sprawie I Co 636/01.

W związku z powyższym, iż bankowy tytuł egzekucyjny o nr (...) wystawiony przeciwko D. N. z tytułu poręczenia kredytu L. N. został pozbawiony wykonalności - Bank (...) SA dokonał potrącenia kwoty 75.202,17 zł. (wyegzekwowanej w oparciu o bte nr (...)) z wymagalnym zobowiązaniem powoda D. N. zasądzonym prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 24.10.2000r. sygn. akt I Nc 6/00 do kwoty 1.673,06. Oświadczenie o potrąceniu zostało

podpisane przez Dyrektora Departamentu (...) U. G. oraz A. K.. Jednocześnie pozwany bank pismem z dnia 21 maja 2013 roku adresowanym do ówczesnego pełnomocnika powoda adw. M. P. poinformował o dokonaniu potrącenia wierzytelności powoda wynikającej z wyegzekwowania kwoty 75.202,17 zł na podstawie pozbawionego wykonalności bte z wymagalną wierzytelnością banku z tytułu kredytu z umowy nr (...) o kredyt krótkoterminowy objęty nakazem zapłaty sygn. akt I Nc 6/00 do wysokości 1.673,06 zł.

W rozważaniach prawnych Sąd Okręgowy wskazał, że pozwany bank nie dokonał skutecznego potrącenia. Sąd zauważył, iż w przypadku spółki akcyjnej, jaką jest pozwana o skuteczności złożenia oświadczenia woli, jakim jest potrącenie można mówić jeżeli spółka jest należycie reprezentowana tj. reprezentuje spółkę zarząd, prokurent lub pełnomocnik. Pismo wyrażające wolę potrącenia wymaga podpisów osób, zgodnie z reprezentacją z KRS lub należycie umocowanego pełnomocnika tj. umocowanego do składania oświadczeń woli w zakresie potrącenia. Skoro pozwany bank powoływał się na wygaśnięcie wierzytelności powoda wskutek tej czynności, to winien te okoliczności udowodnić i to zarówno w sferze złożenia oświadczenia woli jak i jego dojścia do adresata, czemu jednak w niniejszym procesie strona pozwana nie sprostała. W ocenie Sądu złożone przez bank oświadczenie o potrąceniu jest nieważne, bowiem zostało złożone przez osoby nieupoważnione do podejmowania czynności prawnych w imieniu pozwanego. Oświadczenie to zostało podpisane przez U. G. i A. K.. Do oświadczenia, jak i na etapie niniejszego postępowania, nie dołączono jednak żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, że są to osoby uprawnione do dokonania potrącenia w imieniu pozwanego. Ponadto z odpisu pełnego KRS pozwanego banku (złożonego przy odpowiedzi na pozew) nie wynika również, aby osoby podpisujące oświadczenie o potrąceniu były uprawnione do reprezentacji banku. Sąd przywołał treść art. 104 k.c., zgodnie z którym czynność prawna dokonana w cudzym imieniu bez umocowania lub z przekroczeniem jego zakresu jest nieważna. Jednakże gdy ten, komu zostało złożone oświadczenie woli w cudzym imieniu, zgodził się na działanie bez umocowania, stosuje się odpowiednio przepisy o zawarciu umowy bez umocowania. Powód nigdy zaś nie składał jakichkolwiek oświadczeń, z których wynikałoby, że zgodził się na działanie podpisanych pod oświadczeniem osób bez stosownego umocowania. Należało również, zdaniem Sądu, uznać, iż nawet w przypadku przyjęcia, że na etapie niniejszej sprawy dokonano zgłoszenia procesowego zarzutu potrącenia, nie mógłby on zostać uznany za skuteczny. Dla swej skuteczności musiałyby być to połączone z materialnotechniczną czynnością, o której mowa w art. 499 k.c. Złożenie oświadczenia o potrąceniu przez pełnomocnika procesowego pozwanej spółki mogłoby wywołać skutek w postaci umorzenia wierzytelności, jeśli byłby on do tego dodatkowo i wyraźnie umocowany. Pełnomocnictwo procesowe nie obejmuje co do zasady umocowania do złożenia oświadczenia woli o potrąceniu, czy też przyjmowania takiego oświadczenia (wyrok SN z 20.10.2004r., sygn.. akt I CK 204/04). Pełnomocnictwo procesowe szczególne pozwanego banku (k. 42) nie obejmuje swym zakresem umocowania do składania oświadczeń o potrąceniu. Ponadto po drugiej stronie musi być obecna osoba zdolna do odbioru takiego oświadczenia tj. strona lub pełnomocnik upoważniony do odbioru oświadczenia o potrąceniu.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał powództwo za zasadne do kwoty 75.202,17 zł, albowiem w ramach postępowania egzekucyjnego Km 30/02, prowadzonego w oparciu o bankowy tytuł wykonawczy nr (...), który został pozbawiony wykonalności w całości, wyegzekwowano od powoda ww. kwotę, zaś potrącenie dokonane przez pozwany bank wierzytelności powoda z tego tytułu z wierzytelnością banku wobec powoda jest nieważne.

Mając na uwadze powyższe Sąd w oparciu o art. 410 § 1 k.c. orzekł jak w wyroku, oddalając dalej idące powództwo jako nieudowodnione. Odsetki od zasądzonej kwoty Sąd określił w oparciu o art. 481 § 1 k.c., ustalając początkowy dzień ich naliczania od dnia 21 maja 2013 roku tj. od daty pisma, w którym pozwany bank odpowiedział na wezwanie powoda dotyczące zwrotu wyegzekwowanej kwoty.

O kosztach Sąd orzekł stosownie do treści art. 100 k.p.c. i art. 113 ust.1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zaskarżając go w części tj.: w pkt. I, III i V. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- naruszenie prawa procesowego poprzez, jak to określił, „wyrzeczenie niezgodnie z zebraniem materiałem dowodowym”

- naruszenie prawa materialnego, a to przepisu art. 498 kodeksu cywilnego poprzez przyjęcie, iż nie doszło do skutecznego dokonania potrącenia wierzytelności wzajemnych.

Mając na uwadze powyższe zarzuty skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne, na aprobatę zasługiwała również ocena prawna dochodzonego roszczenia. Niezrozumiałą jest zarzut apelacji, wskazujący na naruszenie prawa procesowego poprzez „wyrzeczenie niezgodne z materiałem dowodowym”. Jeżeli miałyby chodzić o ustalenia nie korespondujące z przeprowadzonymi w sprawie dowodami, to nie wiadomo o jakie ustalenia i jakie dowody chodzi oraz jak, zdaniem skarżącego, winny być ocenione i jakie wnioski z nich wywiedzione. Już z tych przyczyn zarzut powyższy jest oczywiście bezzasadny.

Nietrafny okazał się również zarzut naruszenia art. 498k.c. Zdaniem skarżącego powód nie kwestionował w toku procesu formalnoprawnych podstaw potrącenia, w szczególności uprawnień osób, które złożyły w imieniu banku powyższe oświadczenie woli. Stanowisko powyższe jest błędne i nieadekwatne do przebiegu postępowania. Pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 19 lipca 2016r. w swoim wystąpieniu merytorycznym zakwestionował stronę formalną dokumentu w postaci oświadczenia o potrąceniu, podpisanego w imieniu banku przez U. G. i A. K./ elektroniczny protokół rozprawy z dnia 19 lipca 2016r.-k 232/, argumentacja w tym zakresie znalazła się również w załączniku do protokołu powyższej rozprawy, gdzie także podkreślono, iż powód również zakwestionował fakt doręczenia mu tego oświadczenia /k-234/. Nieobecność strony pozwanej na tej rozprawie nie zwalniała od znajomości poglądów i zarzutów tam składanych i obowiązku reakcji poprzez złożenie stosownych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. W konsekwencji zasadnie przyjął Sąd I instancji, iż skarżący nie wykazał, że wyżej wskazane osoby były uprawnione do działania w jego imieniu, w szczególności do złożenia oświadczenia woli o charakterze materialnoprawnym i kształtującym w przedmiocie potrącenia/ oświadczenie z dnia 21maja 2013r.-k 77/. Powód ponadto zaprzeczył, aby dokument zawierający oświadczenie o potrąceniu z dnia 21 maja 2013r./ podpisany przez U. G. i A. K./, którego odpis został dołączony do odpowiedzi na pozew, otrzymał. Strona pozwana nie wykazała nawet, iż powyższe pismo zostało do powoda wysłane, tak żeby mógłby się zapoznać z jego treścią, stosownie do art. 61 § 1 k.c.

W aktach sprawy znajduje się również informacja z dnia 21 maja 2013r.o dokonaniu potrącenia wierzytelności w wysokości 75 202,17zł z wierzytelnością banku/ podpisana z kolei przez U. G. i R. M. /, skierowana do pełnomocnika powoda, adwokata M. P. /k-11/. Strona pozwana nie wykazała również uprawnień tego ostatniego do złożenia oświadczenia w tym zakresie. Brak jest jednocześnie pełnomocnictwa uprawniającego do reprezentacji powoda przez M. P. na powyższą datę, gdyż to złożone do akt sprawy zostało wystawione ponad dwa miesiące później/ tj. 29 lipca 2013r.-k 14/. Ponadto pełnomocnictwo to ma charakter ściśle procesowy, zaś treść art. 91 k.p.c. nie daje podstaw pełnomocnikowi do przyjmowania w imieniu mocodawcy materialnoprawnych oświadczeń kształtujących/por. wyrok SN z dnia 12.1.2007r., V CSK 171/07, wyrok SN a dnia 7.03.2013r., II CSK 476/12/. W konsekwencji gdyby z kolei nawet przyjąć, choć z treści odpowiedzi na pozew, jak i apelacji, to nie wynika, iż w odpowiedzi na pozew został złożony oprócz zarzutu potrącenia w sensie procesowym, ponownie materialnoprawny zarzut potrącenia, to doręczenie oświadczenia w tym zakresie pełnomocnikowi procesowemu/ k-79/ nie jest skuteczne. Z materiału dowodowego nie wynika natomiast, aby powód zapoznał się z jego treścią, z uwagi na stan zdrowia nie pamiętał on nawet przebiegu zdarzeń, tworzących stan faktyczny sprawy/ protokół elektroniczny -k 232/, a w każdym razie okoliczność ta nie została wykazana przez pozwanego. Ponadto działająca w imieniu pozwanego, substytucyjny pełnomocnik procesowy, r pr.

D. K., ani pełnomocnik r.pr. K. Z./ k-41,42/ nie dysponowały umocowaniem do złożenia oświadczenia o potrąceniu w sensie materialnoprawnym, zaś art. 91k.p.c. nie uprawnia do złożenia takiego oświadczenia w imieniu mocodawcy/ por. wyrok SN z 20.10.2004r., I CK 204/04/. Osoby te przy tym nie twierdziły, aby zostały do tego umocowane w sposób dorozumiany, wręcz przeciwnie, z treści apelacji, jak i odpowiedzi na pozew wynika, iż strona pozwana powoływała się na oświadczenie o potrąceniu złożone przed wytoczeniem powództwa, tj. z dnia 21 maja 2013r. W konsekwencji zasadnie Sąd I instancji uznał, iż złożone oświadczenie o potrąceniu jest nieważne, ponadto nieskuteczne z uwagi na niewykazanie jego doręczenia powodowi, co implikowało prawidłowe zastosowanie art. 498k.c. i 499k.c., poprzez przyjęcie, iż do potrącenia wierzytelności nie doszło. Wysokość wyegzekwowanej kwoty została określona przez Sąd na podstawie dokumentacji komorniczej, ponadto zgodnie z twierdzeniami strony pozwanej.

Skarżący nie wykazał, ani nawet nie uzasadnił, z jakich przyczyn miałyby dojść do naruszenia art. 5 k.c., który to zarzut przywołał dodatkowo w uzasadnieniu apelacji. W niniejszej sprawie to apelant bezpodstawnie wyegzekwował przedmiotową należność, co nie było w ogóle sporne, zaś jako profesjonalista winien dopilnować, aby składane przez niego oświadczenia odpowiadały stosownym wymogom formalnym. Przepis art. 499k.c. w zakresie potrącenia ustawowego ma charakter bezwzględnie obowiązujący, zatem przeciwstawianie mu w tym zakresie art. 5k.c. jest chybione. W związku z powyższym apelacja jako bezzasadna na podstawie art. 385 k.p.c. podlegała oddaleniu, zaś postanowienie o kosztach postępowania uzasadnia treść art. 108 § 1k.p.c. w zw. art. 98 §1 i3 k.p.c.